

MADAME ROSA

OF

De anekdotes van een 'toilettièrè'

door

PETER KREMEL

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MADAME ROSA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER KREMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/003
ISBN 9789038516233

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGE

(1 dame)

MADAME ROSA:

DECOR

Een tafel en een stoel.

Attributen: schort, kuisgerief, tafel, stoel, zwabber, radio, tijdschrift, koptelefoon, emmer, bloempje, plakkaat 'WC 50 cent', swiffer.

Geluidsopname: zeegolven, lopend kraantje, gil, mannenstem: (pippi hier)

REGIE-AANWIJZING

De monoloog is opgesteld in afzonderlijke tekstblokken. Indien u de monoloog korter wil maken kan dit door één of meerdere van de tekstblokken weg te laten. In principe kan u dan zonder of mits een kleine aanpassing de monoloog verder zetten.

Speelduur: 45 à 60 minuten

Binnenkomst

- a. *Madam Rosa komt in gewone kledij en schort de zaal binnen gestapt. Koptelefoon op haar hoofd en in ene hand kuistrolley, andere radio waaraan koptelefoon is gelinkt. Ze zingt zachtjes in zichzelf.*
- b. *Er staat een tafel met stoel op podium.*
- c. *Ze gaat naar de tafel, zet haar trolley opzij, neemt een zeemvel, kuist de tafel eerst wat af met zeemvel, zet haar radio erop, koptelefoon af, Zet er bloempje op dat in haar emmer zat, haalt gevouwen papier uit haar trolley waarop staat : 'WC 50 CENT' Zet een schaalpje op tafel, legt er wat kleingeld in, kijkt alles nog eens na. Neemt haar swiffer en begint even de vloer rond de tafel te poetsen. Zet dan de swiffer weg en monoloog begint.*

MADAME ROSA: Voilà, dat is weer dat. Ik ben er klaar voor, mijn shift kan beginnen. ....! Mag ik vragen beste mensen, dat wanneer ge naar het wc gaat, ge hier langs de kassa passeert. Voor 50 cent zijt ge van uwe overschot verlost. (*Kijkt nog eens naar de tafel.*) Alles staat er toch op hé! Als ge dit werk al zo lang doet wordt het routine en ik zeg altijd als het routine wordt begint ge de eerste fouten te maken en dat mag niet gebeuren, zeker niet als ge een perfectionist in uw vak zijt, gelijk ik.

Eigenlijk mag een mens er niet bij stil staan maar dat is al meer dan twintig jaar dat ik dit werk doe en altijd voor dezelfde firma. Er zijn er tegenwoordig niet veel die kunnen zeggen dat ze zo lang bij hetzelfde bedrijf hebben gewerkt. De jeugd dat springt van het één naar het ander. Na een paar jaar zijn ze het beu en veranderen ze. Maar ik niet. Ik doe dit graag. Ik weet het, het kan raar klinken, maar ik heb gewoon graag dat alles proper is. Of dat dat nu hier of thuis is. Alles moet blinken en zo zuiver zijn als een babypoepegatteke. Dat zit al van jongs af aan in mijn dingetjes, mijn geni.. genit.. allé hoe zeggen ze dat weer, genita... allez in mijn bloed! Bij mij primeert properheid en hygiëne. Dat is altijd zo geweest. Ik word ziek als ik zie dat het ergens vuil is.

Ze zijn op de firma dan ook heel tevreden over mij. Mijne baas zegt dat ik één van de antiquiteiten van de firma ben. En als ge weet wat antiek tegenwoordig kost! Hij weet dat ik mijn werk prima doe en ben daar ook altijd voor beloond. Na vijf jaar dienst werd ik bij mijne baas

geroepen. Rosa, zei hij, gij werkt hier nu vijf jaar en gij hebt altijd goed uw best gedaan daarom wil ik u belonen. Ge kunt kiezen tussen vier nieuw dweilen of loonsopslag. Ik ben niet zot hé, dweilen dat koop ik op de markt voor twee keer niks. Ik heb loonsopslag gekozen natuurlijk. Hé madam logisch hé? Voilà! Na tien jaar roept hij mij weer bij hem. Rosa, zei hij, gij werkt hier nu tien jaar en gij hebt altijd goed uw best gedaan ik wil u daarom belonen. Ge kunt kiezen tussen drie nieuw schorten of loonsopslag. Ik zeg boter bij de vis en heb voor loonsopslag gekozen. Na vijftien jaar terug hetzelfde. Rosa, zei hij, gij doet altijd goed uw best. Voilà, ge kunt kiezen tussen twee paar nieuw botten, waterdichte, of loonsopslag. Wat denkt ge dat ik gekozen heb? Loonsopslag natuurlijk. Ha ja. Maar vorig jaar .... Vorig jaar had ik twintig jaar dienst. Ik zeg nog: allez Rosa, twintig jaar dienst, dat is iets speciaals. Daar gaat wat tegenover staan. Er zijn er trouwens niet veel die kunnen zeggen dat ze, tot grote voldoening, het al zolang bij dezelfde firma uithouden. Ik dacht : 'Wanneer ik nu bij den baas mag komen dan zal er wel een speciale aan vasthangen. Ja, Specialeke! Dat was 't zeker, een specialeke. Zoals verwacht werd ik inderdaad bij mijn baas geroepen. 'Rosa,' zei hij 'al twintig jaar werkt gij hier tot grote voldoening van ons allen. Twintig jaar dat is niet niks, daarom heb ik iets speciaals voor u voorzien.' Ik zeg tegen mezelf: 'Rosa, ziet ge het, ik heb het gezegd, ge krijgt deze keer een specialeke. Allez laat maar komen....Ja! Viel dat efkens tegen'. 'Omdat ge hier al zolang werkt' zegt hij 'kunt ge kiezen tussen een luxe zwabber of... pas op verschiet niet hé!...Ne luxe zwabber of elke dag maaltijdseks.'/ .../ Ja, ik moest het ook twee keer vragen. Maaltijdseks alstublieft! Op mijne leeftijd. Ik heb voor de zwabber gekozen. Ik ben geen preutse maar ik denk niet dat mijne halve trouwboek het zou appreciëren moest ik elke dag in de refter, tussen de soep en de patatten, met mijne baas van bil gaan. En daarbij, ik heb maar 20 minuten tussen de noen. Voordat mijne dieselmoteur goed en wel op gang is moet, bij manier van spreken, de stop er al uit. Nee, nee, hier is hij zie, mijne luxe zwabber.

Ik doe mijn werk graag, heel graag zelfs. Ik ben alleen maar content als alles spic en span is. Dan ben ik pas op mijn gemak. Over gemak gesproken, ik werk ook niet alleen hier hé. Nee, ik heb twee posten. In de week (het weekend) werk ik hier in de toiletten van deze zaal en in het weekend/week ben ik de 'toilettière' van de herentoiletten van de Bourla schouwburg in Antwerpen. Ik zal het nog eens zeggen 'toilettière'. Dat klinkt sjiek hé mijnheer. In ieder geval beter dan madam pipi. Kent ge de Bourla? Zijt ge ooit in de Bourla geweest

mijnheer? Al was het maar om een koffieke te drinken. Schoon zulle. Moet ge zeker eens doen. Mij vindt ge op het tweede, aan de herentoiletten. Alhoewel het pal in de koekenstad is moogt ge daar, juist zoals hier, voor 50 cent uw ding doen. Pas op dat is goedkoop hé. Een verdiep lager bij de vrouwen betaalt ge 60 cent en die heeft bijlange niet zo veel werk als ik. En ik kan het weten, ik zit al tien jaar op die post en moet zeggen dat ik in mijn carrière als 'toilettière' al het één en ander heb zien passeren. Boeken kan ik erover schrijven. Als er één plaats is waar ge de venten van hunne kleine kant leert kennen is het wel in het toilet. Allez met kleine kant bedoel ik als mens hé. Over de rest heb ik niet te oordelen.

Mensen onderschatten altijd het werk dat een 'toilettière' heeft. De meeste denken dat wij daar alleen maar zitten om te incasseren. Maar ik kan u verzekeren, om die boel proper te houden komt er heel wat meer bij kijken dan alleen maar kuisen. Twee jaar avondschool heb ik gevolgd om die job te kunnen doen. Daar kijkt ge van op hé. Dinsdag en donderdag avond van zeven tot tien. Twee jaar lang. Het is allemaal niet zo simpel. Als toilettière moet ge tegelijkertijd de boel proper houden, productkennis hebben, aan klantenbinding doen, psychologe zijn, diepgang hebben en met de mensen kunnen omgaan. En daar zitten boeren tussen. Ge moet altijd vriendelijk maar beslist zijn en vooral hebben wij als 'toilettières' van de herentoiletten een taak tot heropvoeding van het mannelijk geslacht. Dat is zo. Als ge die mannen niet met de neus op de feiten drukt, soms letterlijk, en ze leert hoe ze het toilet proper moeten gebruiken dan blijven wij, vrouwen, levenslang slaven van hun afval. En ik heb altijd gezegd ik wil hard werken maar geen onnozel werk doen. Ne vent moet pipi in en niet naast de pot doen. Hé madam, juist hé.

Daarom hebben alle 'toilettières' en 'toiliettiers' in Vlaanderen een paar jaar geleden een partij opgericht. Een partij ter bevordering van de hygiëne en het proper gebruik van de publieke toiletten De PISPOT Partij'. Dat is de afkorting van 'Probeer in Stijl te Plassen Op het Toilet'. Het is een puur educatieve partij en onze voorzitter, de Grote Pispot, is mijne baas van de kuisfirma geworden. We hebben die maar gekozen omdat ge nooit weet voor wat dat het goed is en daarbij die is het gewoon van te managen. Op zijn kaartje staat nu dan ook als titel Grote Pispot Manager. Het hoofddoel van de PISPOT partij is om vooral de mannelijke toiletgangers herop te voeden.

Pas op ne vent zit eigenlijk simpel ineem. Ge hebt rap door hoe die functioneert. Bijvoorbeeld in het herentoilet kunt ge de mannen onderverdelen in categorieën. Ge ziet al direct als ze binnenkomen wat voor genre het is. De verlegen gasten kiezen de buitenste plasbakken, de macho's de middelste.

Daartussen hebt ge de ritsers en de knoppers. De ritsers dat zijn de rapste. Hup rits open, plas, rits toe, handen wassen, weg. Ja, daar sta ik op, dat na gebruik iedereen zijn handen wast. Ge weet nooit wat ze vastgehad hebben hé madam? Bij sommigen durf ik zelfs vragen om ervoor al hun handen te wassen omdat ge bij die gasten wel kunt zien wat ze al vastgehad hebben. De knoppers zijn de mannen met knoppen aan hun gulp in plaats van een rits. De knoppers haalt ge der zo uit. Die staan altijd met hun benen wagenwijd open voor de plasbak. Als ze dat niet doen hangt binnen de drie seconden hun broek op hun tenen. En ik kan u verzekeren dat de onderbroeken die sommige venten tegenwoordig aan hebben nog uit oertijd stammen en niet direct getuigen van goede smaak. En dan spreek ik nog niet van die viespeuken die hun witte onderbroek, of wat daar ooit voor heeft doorgegaan, zonder ze eerst te wassen nog een weekse binnenste buiten dragen...of achterste voren. Ge kunt niet kunt niet geloven wat kleuren van remsporen dat ik daar al in heb gezien. Niet iets waar ge direct vrolijk van wordt. Dat kan ik u verzekeren. Verstaat ge het? Draagt die van u ze ook zo lang madam? En binnenstebuiten? Alleen achterstevoren. Een goede scheut Vanisch doet wonderen madame! Ik kan 't weten.

Die knoppers, mensengod, dat duurt, dat duurt! Eer dat die klaar komen! Eerst die gesp los, zien dat die ceintuur niet in de plasbak hangt, dan die knoppen één voor één los. Dat lukt dan soms niet, meestal als het dringend is. Dan staan ze daar te vloeken op God en klein Pierke, met hun kont te schudden en wild aan die knoppen te sleuren. Als het dan uiteindelijk lukt moet die broek wat naar beneden want anders kunnen ze niet aan hunne ..ge weet wel, dan... hup...ge weet ook wel. Ondertussen moeten ze alle moeite doen om hun benen open te houden of hun broek valt toch noch tot op hun enkels en dan heel de cinema terug maar in tegenovergestelde richting. Om zot van te worden. Dat duurt...en dat blijft duren. Aan die gasten zou ik tien cent meer moeten vragen voor den tijd dat ze mijn infrastructuur gebruiken. Maar het ergste is wanneer in volle plas

hun broek pardoes toch op de grond valt. Stel u dat efkes voor. Mijnheer staat te plassen zo, met zijn benen open om zijn broek op te houden. Hij is in volle actie en ineens, pardaf broek op de grond. Wat doet die dan? Inderdaad met zijn twee handen naar zijn broek grabbelen ....in volle plasactie hé. Hij laat 'het' dus los hé! Ziet ge het voor u? Moet ik er een tekening bij maken? Dat zijn de mannen waar ik met mijne zwabber kan achter lopen en die met een natte broek en een bult op hunne kop mijn infrastructuur verlaten. Ja madam een bult. Van 't verschieten zakken die als een bliksemschicht door hun knieën om hun broek op te rapen. En de kleinste venten die knotsen volle geweld allemaal met hunne kop op de rand van de plasbak, allemaal. Ik heb daar niet voor niks een EHBO kist staan zalle. En dan hebt ge de venten die hun knoppen niet los krijgen. Als de gaatjes te klein zijn en hunne knop er niet door wil. Die dansen wat af als 't dringend is. Zuid-Amerikaanse Samba. Ik heb zo ooit een vrouw geweten die na de voorstelling hare vent bij mij kwam zoeken. Die was er niet gerust in. Ik kon dat goed geloven, hij stond daar al van tijdens de pauze. Ik zou ook ongerust worden. Ik had eigenlijk compassie met die vent. Rood dat die zag, rood! Op een gegeven moment dacht ik dat hij erin ging blijven. En het wou langs geen kanten lukken, wat hij ook probeerde. Ik heb eraan gedacht om gulphulp aan te bieden. Maar ik heb het toch maar wijselijk gelaten. Het zou geen zicht zijn hé. Kunt ge het u al inbeelden. Allez, mijnheer kom eens efkens. Ga hier eens staan. Stel u voor dames dit is uwe man. Ge zijt hem al drie kwartier kwijt en ge weet niet waar hij uithangt. Voelt ge het komen. Uw colère! Waar zit hem nu weer? Het is altijd hetzelfde met den die. Als ik hem....dan....Ondertussen ben ik zo goed om gulphulp aan te bieden. (*Scène voor man op knieën, doen alsof ze met knoppen bezig is. Tekst kan zoals : ge moet gene schrik hebben meneer, ik zal niet bijten. Ge zijt toch gewassen?*) Ik zit dus zo voor meneer, probeer hem van zijn probleem af te helpen en juist op dat moment komt gij binnen en ge ziet dit hier en daarbovenop uwe vent met ne kop gelijk een rijpe tomaat. Wat denkt gij dat gij gaat denken? Leg het maar uit hé. Hé mijnheer? Leg het maar uit hé. Wilt gij mij nu eens efkens recht helpen mijnheer. Ik ben dit niet meer gewoon. (*trekt zich mede recht aan broeksriem.*) Merci.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TOONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze